

Ἐραῖος περίπατος μορφοῦται ὁλονὲν ὁ χαραχθεὶς δρόμος τοῦ νεαροῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πατρῶν, στρωννύμενος μέσῳ τοῦ ἐλαιῶνος, ὅπου πρὸς τὸ ἐσπέρας χύνεται τόση δρόσος, ἥτις ραντίζουσα τὴν ἀμίμητον θέαν τῆς ἀττικῆς ὀρογραφίας καὶ τῆς ἀττικῆς δύσεως, πληροὶ τὸν ὀδὸν ἀνεκφράστου ἡδονῆς, ἧς ὀλίγοι μόνον δυστυχῶς ἀντιλαμβάνονται, τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων εἰς τοῦτο πολὺ διαφερόντων τῶν ἀρχαίων, οἵκτινες βεβαίως ἐκ τῆς μελέτης τῶν καλλωνῶν τῆς φύσεως ἐγένοντο τοιοῦτοι καλλιτέχναι. Εἰς τὴν εὐχαρίστησιν προσθέτει ἡ ὄψις τῶν ἐργατῶν, ὧν οἱ πλεῖστοι ἴταλοι μὲ τα τοιμπουκάκια τῶν καὶ Γερμανοὶ μὲ τῆς πίπαις τῶν, ἀθωότατα καὶ εὐσυνειδήτα ἐργαζόμενοι μὲ λίγῳ ἄσμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ πολλὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν χεῖρα. Παραπάνω ἱκανοποιεῖ τὸ θέαμα τῶν πρώτων τεχνητῶν ἔργων τοῦ σιδηροδρόμου, καλοῦται καὶ σιδηρὰ γέφυρα ἐπὶ τοῦ Κηφισσοῦ, ἧς τὸν ξύλινον ὄπισθον ὁ προχθεσινὸς χεῖμαρρος παρέσυρε, καὶ ἀκούει τις τὰς περιοίκους γυναῖκας ὅτι ἐνόμιζε κανένας πῶς ἦτανε καράβι μὲ κατάρτια καὶ τῶπερνε τὸ ποτάμι. Παραπλευρῶς τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ εἶνε ἡ εἰς τὸν πύργον τῆς βασιλείας ἀμφιδενδροσκεπῆς, τόσον ὠραία καὶ τόσον δροσερά. Καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀστὸς ἐνθυμεῖται νὰ ἀναπνεύσῃ τόσον πλησίον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ τόσον μακρὰν, οὐδέ τις ἀρχὼν ἐφρόντισε νὰ ἀναπτύξῃ παρὰ τοῖς κυκλικοῖς τῶν πλατειῶν ὀρέξεις περιπατητικωτέρας.

Κράτος ἀνθρωποφάγων. Ἐνθυμεῖσθε τὸ ἐν Λαυρίῳ ἔγκλημα τῆς 12 Αὐγούστου 1879; Τὸν φόνον δηλαδὴ τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος Δημουλέα ὑπὸ τῶν πέρσι κατατομηθέντων Κτεναθῆα, Μπουρτζίκου καὶ Λωκέα. Τὸν εἶχαν, καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα λάβει 6000 δραχμὰς, καὶ τὸν ἀπέκτειναν. Ἐξ αὐτῶν εὐρέθησαν ἐπ' αὐτῶν αἱ 5400, ἐλάθησαν δὲ ἡ ἐξωδεδῆθησαν αἱ 600. Τί νομίζετε, ἔκαμε τὸ σοφὸν Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον; Κατελόγησε τὰς 600 αὐτὰς δραχμὰς ὑπαλλή-

λου φονευθέντος ἐν τῷ ἐκπληρεῖν τὸ καθήκον του εἰς βάρος τῶν κληρονόμων — τί κληρονόμων; ἀνηλίκων ὀρφανῶν τέκνων, καὶ προχθὲς μιὰ καλυβοῦλα τὴν ὁποῖαν εἶχαν τὰ πτωχὰ ἐτέθη εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν, κατὰ παιδιὰ ἐπετάχθησαν εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ λάβῃ τὸ κράτος τὰς 600 δραχμὰς! Δικαιότερον νομίζομεν ἦτο νὰ ἐκθῆσθαι εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κόκκαλα τοῦ φονευθέντος διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ Δημόσιον, ἀντὶ νὰ σύρῃ ἐπὶ τῶν παιδιῶν τὸν βρόχον ὅστις μόνον εἰς τὸν λαὸν τῶν καταδίκων ἤξιζεν.

Ἐπὶ τῶν Κεδίβης Ἰσμαῆλ πασσᾶς ἐγένετο ἐσχάτως κύριος τοῦ ἀρχαιοτάτου καὶ καλλίστου τῶν παλατιῶν τῆς Φλωρεντίας, οὗτινος οἱ κῆποι λογίζονται ὡς οἱ μεγαλοπρεπέστεροι τῆς πόλεως. Ἐπὶ τῶν Κεδίβης προτίθεται ὡς λέγουσι νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ τὰ χαρέμιά του. Τὸ ἠγόρασε δὲ ἀντὶ δαπάνης 1,000,000 φράγκων ποσόν, ὅπερ δὲν εἶναι καταπληκτικὸν ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ μεγάρου.

Ἐν Τανάγρα τῶν Θηβῶν, τῆ 8 τρέχοντος ἀγνωστοὶ ἐφόνευσαν ἐν τῇ θέσει Καλὸ Πηγὰδι τὴν Ἀθανασοῦλαν θυγατέρα τοῦ Κ. Στάμου Νίκα, μεταβάσαν ἀπὸ τῆς οἰκίας της διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν ἵππον τοῦ πατρὸς της. Οἱ κακοῦργοι ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν της, φέρει δὲ καὶ τραύματα ἐπὶ τῆς κοιλίας.

— Τὸ στρατοδικεῖον Θεσσαλονίκης ἐφυλάκησε τὸν γέροντα πατέρα τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐν Σέρραις Διδασκαλείων κ. Μαρούλη· ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἦν λησταποδόχος· ἀρνοῦνται δὲ τώρα νὰ ἀναγνωρίζουν αἱ τουρκικαὶ τοῦ τόπου ἀρχαὶ τὴν γερμανικὴν ὑπηκοότητα τοῦ κ. Μαρούλη, ἐνῶ τὴν ἀναγνωρίζουν τώρα 10 ἔτη, λόγῳ ὅτι ἐγένετο τοιοῦτος μετὰ τὸ 1882.

— Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἐν Νιγηρίτῃ καὶ τοῖς πέρυξ τρυγετῶς

22

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

22

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 487)

Αἱ κυρίαὶ εἰσέρχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ βαρὸνῃ κλίνουσα πρὸς τὴν μαρκεσιάν.

— Ἄ! ἀγαπητὴ μου θεῖα, ἐψιθύρισε ταχέως, ὑψοῦσα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανόν, πόσα πράγματα ἔχουμε νὰ ποῦμε!...

Καὶ σφίγγουσα τρυφερῶς τὰς χεῖρας τῆς κ. Μπωλιέ.

— Ἐύρετε ὅτι σὰς ἀγαποῦμε καὶ ὅτι μᾶς ἐνδιαφέρει πολὺ ὅ,τι σὰς ἀφορᾷ...

Καὶ ἐπειδὴ ἡ κ. Μπωλιέ παρετήρει τὴν Κλαίρην, ἀρχίσασαν νὰ προσέχῃ εἰς τὴν σιγαλὴν τῶν δύο γυναικῶν ὁμιλίαν.

— Ναι, ξέρω... Ὁ σύζυγός μου θὰ σὰς τὰ πῆ ὅλα...

Καὶ ριπτομένη ἐπὶ τῆς Κλαίρης, ὡς διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἐκ τῶν ἀπερισκέπτων λέξεων της ἐντύπωσιν.

— Πηγαίνουμε ἴσθην Ἐλβετία, τὸ ξέρεῖς;... ἀλλὰ δὲν ἠθέλαμε νὰ περάσωμε τόσῳ κοντὰ ἀπὸ τὸ Μπωλιέ καὶ νὰ μὴ ἔλθουμε νὰ σὰς ἰδοῦμε... Ὅθ μείνωμε μερικαῖς ἡμέραις· ἔπειτα θὰ φύγωμε μὲ ἅμαξα, καὶ θὰ ἔμποῦμε ἀπὸ τὸ στενὸ τῶν Βερριέρ... Κρῖμα! ὁ στρατὸς μᾶς ὁ καῦμμένος! Ὁ βαρὸνος ἐπληρώθη εἰς τὸ Ζοῦ εἰς τὴν τελευταίαν μάχην τῆς ὀπισθοφυλακῆς μὲ τοὺς γερμανοὺς ἐκείνου τοῦ φοβεροῦ τοῦ Βέρδερ... Ὁ σύζυγός μου ἐφέρθη σὰν ἦρας... Ἀπὸ διακοσίους ἀνθρώπους, ὅπου εἶχε τὸ τάγμα του... οἱ πτωχοὶ ἐπάγωσαν ἀπὸ τὰ χιόνια... δὲν ἔφερε πίσω παρὰ ἑκατό... Καὶ δὲν τοῦδωκαν παράστημα!... Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα βασιλικοὶ... Ἄ! αὐτὴ ἡ κυβέρνησις τί κακοῦθης ποῦ εἶναι... Τί φρονοῦν ἐδῶ; Ὅθ δεχθῇ ὁ Γαμβέττας τὸ ὑπουργεῖον;

Καὶ ἐπροχώρει ἡ βαρὸνῃ, μειδιῶσα, ζωηρὰ, ἐπὶ τὸ δραματικώτερον ὁμιλοῦσα, φλυαροῦσα ὡς παπαγάλος, μεταβαίνουσα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἀντικείμενον μὲ εὐκνησιάν ἰδεῶν καὶ ποικιλίαν ἐκφράσεων, ἐκπληκτικὴν. Ζῶν καλειδοσκοπίον, ἀλλάζον τὰς εἰκόνας του καὶ ποικίλον τὰς ἀπόψεις του στιγματῶς.

είναι άριστος φέτος, αϊ δέ σταφυλαϊ πολυ εύθυναί. Οί φίλοι του Βάκχου, οί όποιοι και εκει δέν είναι όλιγοι, τρελλαίνονται εκ τής χαράς.

— Μετ' έκπληξεως μανθάνομεν ότι οί ύπότροφοι του Βελιειού κληροδοτήματος δέν έλαβον εισέτι τα ώρισμένα χρηματικά μνηαία του μηνός Σεπτεμβρίου. Δέν γινώσκομεν την αίτιαν τής τοιαύτης άδίκου καθυστέρησης, αλλά βεβαίως δέν άμαρτάνομεν φρονούντες ότι ή καθυστέρησης αύτη γίνεται πρόξενος σπουδαίου κακού. Η λέξις ύπότροφος σημαίνει σπουδαστήν πτωχόν και μη έχοντα πού την κεφαλήν κλίναϊ. Ο δέ μη έχων πού την κεφαλήν κλίναϊ, λαμβάνων δέ την ύποτροφίαν αυτού ούχι έν άρχη του μηνός, όπως κυρίως έπρεπε να γίνηται, ούδδ εις τό τέλος αυτού, αλλά μόνον κατά τα μέσα του δευτέρου μηνός, ό τοιοϋτος πώς θα ζήση; πώς θα πληρώση τό ένοίκιον αυτού; πώς θ' άγοράση τα βιβλία αυτού; Η καθυστέρησης αναγκάζει τους πτωχούς φοιτητάς να ύποβάλλωνται εις πιστώσεις, οϊτινες πολλάκις γίνονται αίτια τής κατασχέσεως των τραπεζών και των κλινών αυτών υπό των πιστωτών!

— Εις την λειτουργίαν των έν Σέρραις Διδασκαλειών προσετέθη νέος ισχυρός μοχλός, ό εύφυής και πολυμαθής νέος κ. Στέργιος Πολύκριτος, όστις και έν Κωνσταντινουπόλει επί πολλά έτη διδάξας έδωκε περιφανή δείγματα τής ικανότητος αυτού. Συγχαίρομεν εκ θερμής καρδιάς αυτώ τε και τους εκπαιδευτήριους τούτοις.

— Διευθυντής Διδασκαλείου έν Θεσσαλονίκη διωρίσθη ό επί φιλω όνόματι Έπίσκοπος Δέδδης, τέως τοποτηρητής Βωθενών, άνήρ χρηστός και νοήμων δι' οϋ εύχόμεθα τό Διδασκαλείον να εύήμερηση έμπνεομένου τοις μαθηταϊς ότι δέν εινε συνήθεις διδάσκαλοι, αλλά άπόστολοι ιδέας εθνικής.

— Έν πλήρει φαιδρότητι και διαχύσει χαράς έτέλεσε τους άρραβωνάς του χθές ό φίλος Ιατρός άνθυπίατρος κ. Γεώργιος Πρασσάς μετά τής γαλακτώδους και χαριτοβούτου

δεσποινίδος Μαρίκας θυγατρός του καθηγητού κ. Σιάτου. Τό «Μη Χάνεσαι» τοις εύχεται ταχίστην την στέφιν.

— Άφίκετο προχθές εκ Λεωνιδίου και επιστρέφει σήμερα ό αξιόλογος νέος κ. Παύλος Παπαγεωργίου.

— Χθές πάλιν κατά την συνοικίαν μας Κυριακάτικα κρεοπώλης εκτύπησε διά μαχαίρας παντοπώλην εις την χείρα, ήτις και νομιζομεν κινδυνεύει να έκκοπη.

— Χθές ώρα 3 μ. μ. κατά την όδον Πειραιώς ό άμαξηλάτης Α. Ποριώτης παρέσυρε διά τής άμάξης τον Α. Σουλιώτην και έτραυματίσεν αυτον έλαφρώς κατά την κεφαλήν.

— Χθές τή πρωϊαν ό Χρ. Πάστρας κρεοπώλης κατά την όδον Λέκα έτραυματίσε δι' έγχειριδίου τον Α. Βώκον παντοπώλην, ό δράστης συνελήφθη.

— Χθές την 6 μ. μ. ώρα ό Β. Κουρόπουλος σκοπών ν' άποκτείνη ένεκα έρωτικων λόγων τον Δ. Σκουλούδη μουσικόν μετέβη εις την παρὰ την όδον Άγίου Διονυσίου οικίαν του Σκουλούδη καθ' οϋ έπυροβόλησε διά μεγάλου πιστολίου πλήρους σφαιρών και έτραυματίσεν έπικινδύνως. Ο δράστης έγεινεν άφαντος.

— Έν Ναυπάκτω συνελήφθη ό διαβόητος φυγόδικος Ν. Καρανικόλας και οί φυγόποιοι Δ. Κωστόπουλος ή Καρατζάς, Χρήστος Άποστολόπουλος, Α. Τρίχας και Εϋθ. Θωμόπουλος.

— Έν ταϊς έπαρχίαις Λακεδαιμόνος και Γυθείου συνελήφθησαν κατά τον παρελθόντα μήνα φυγόποιοι μέν 20, εξ ων οί πλείστοι κατηγοροϋτο επί τραύμασι, φυγόδιοι δέ 12 πάντες επί άναιρέσει και φόνω, εκτός ενός κατηγορουμένου επί βιασμῶ.

— Έν Πάρω τής Κύπρου ενέσκηψεν ή εύλογία εις τα πρόβατα και αίγας, ή δέ επιτόπιος αρχή άπηγόρευσε την εκείθεν εξαγωγήν αυτών προς περιορισμόν τής νόσου.

— Ο κ. Αικατεριναάδης έχει επιστολήν του έν τῷ γραφείῳ μας.

Η μαρκησία και ή Κλαίρη την ήκουον έκπληκτοι και ζαλισμένοι. Έν τή σιωπή και τή γαλήνη τής έξοχής ειχον γίνεϊ σοβαρά και σιωπηλαί.

Η ζωηρότης αυτης τής παρισινής με τα θωρυβώδη και πεταχτά ακκίσματά της ταϊς έπροξένει σκοτοδινίασιν.

Χωρίς να περιμένη την εις την έρώτησιν της άπάντησιν, ή βαρώνη διέτρεξε ταχέως την αίθουσαν και διευθυνομένη προς έν παράθυρον όπθεν ή θέα εξετεινετο μακράν επί τής οικιας κοιλάδος, εις τό βάθος τής οποιας έσπινθηροδोलουν αϊ καπνοδόχοι του έργοστασίου, ρίπτουσι έν τῷ σκότει λάμψεις πυρκαϊάς, άνέκραξε κτυπώσα τας χείρας της με παιδικόν θαυμασμόν:

— Τί ώραία! Σάν σκηνή τής όπερας φαίνεται... Ά! ή φύσις... Τί εύτυχεις πού εισθαι να ζήτε εδώ μέσα 'στα δάση! Τί καλή ζωη και πώς διατηρείται ό άνθρωπος! Κυττάξτε με θεία, και συγκρίνετέ με με την Κλαίρην. Είμεθα τής αυτης ήλικίας και αν με ιδη κανεις με πέρνει για μητέρα της... Είναι από τους χορούς, τας επισκέψεις, τα θέατρα, ή κακονύχτιες τον καταστέφουν τον άνθρωπο... Τόσαι διασκεδάσεις καταντούν εργασία πλέον! Χαμογελάτε θεία; Μπορείτε να μου πητε, ότι μπορούσαμε να ζουμε αλλοιως, να πηγαίνουμε να καθώμαστε τέσσαρες μήνες 'στο κτήμα μας, 'στην Βουργουνδια... Βέβαια. Άλλά ό βαρώνος είναι σοφός, έχει τους κύκλους του εις τό Παρίσι. Έχει επιστημονικά συνδέρια, Άκδημιαν... Έγω έχω

χιλιας υποχρεώσεις, τας οποιας δέν μπορω ν' αφήσω, να διατηρήσω σχέσεις, να μοιράσω έλεημοσύνας... Έπειτα ή κόρη μου, δέν μπορω να την αφήνω με την γκουβερνάντα. Και αφού πάγομε δύο μήνες εις τα λουτρα, ταξιδεϋουμε άλλους δύο, πηγαίνουμε και 'στην Νίκαια δύο μήνες... Βλέπετε τί μας μένει... Ά είμαι κατακουρασμένη. Καθήμεθα;

Και περνώσα μεταξύ τής Κλαίρης και τής μαρκησίας ως άνεμοστρόβυλος ή βαρώνη έρρίφθη επί του ανακλίντρου τής κ. Μπωλιέ.

— Έλατε τώρα, πέτε μου πώς περνάτε. Τί κάνετε εδώ; Ο'Οκτάβιος; Και ό γείτων σας ό σιδηρουργός;... Βλέπετε θυμάμαι ό.τι μου γράφετε. Ά! Θεέ μου! τί θα γινώμαστε, αν δέν είχαμε με σταλα κεφαλί.

Κλίνουσα την κεφαλήν ή βαρώνη εκλεισεν ήδέως τους οφθαλμούς, έτοιμαζομένη ν' ακούση με όλην της την καρδιά την μαρκησιαν και την εξαδέλφην της... Ηκολούθησε στιγμη σιωπής, και, σχεδόν χωρις διακοπήν, ως κελαδιστικόν στροφήν του άσματος του, άποκοιμάται εις τό χείλος τής φωλεάς του, ή παρισινή, κουρασμένη από τό ταξείδι, άφηκε να πέση ή βεβαρυμμένη κεφαλή της επί του με παλαιά τρίχαπτα γαρνιρισμένου έρσεινιώτου, και ή έλαφρά αναπνοή, ή διερχομένη μεταξύ των ήμιανοίκτων χειλέων της, έφανέρωσθε ότι ή φλυαρία της υπεχώρει εις τον ύπνον.

- - Παρκαλεΐται ὁ φίλτατος κ. Τοπάλης νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖόν μας.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΜΥΡΝΗΣ

(ΤΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σμύρνη 8 Ὀκτωβρίου.

Μεγίστη καὶ ἀνυπολόγιστος συμφορὰ ἐνέσκηψεν αὖθις ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Χερσονήσου τὴν παρελθούσαν Δευτέραν. Οἱ δεινῶς πρὸ διετίας δοκιμασθέντες κάτοικοι διεσεισθήσαν πάλιν καὶ κατεπλακώθησαν ὑπὸ σεισμοῦ φοβεροῦ καὶ θλεθρίου. Ἐντρομοὶ ἐξεληθόντες εἰς τὸ ὑπαιθρον κατεβράχυσαν ὑπὸ ραγδαϊστάτης βροχῆς ἀσκεπείς οἱ πλείστοι καὶ ἀκάλυπτοι. Πέποιθα, ὅτι ὁ αὐτόθι Ἐρυθρὸς Σταυρὸς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κοινω- νία ἀπαξάπασα δὲν θὰ μείνῃ ἀνάληγτος εἰς τοὺς στόνους καὶ τὰ παθήματα τοῦ κατὰ μέγα μέρος ὁμογενοῦς πληθυσ- μοῦ τῆς Ἐρυθρᾶς Χερσονήσου. Ἐψώσον τὴν φωνὴν σου, φίλ- τατε Βλάση, ὑπὲρ τῆς δυστυχίας κάλεσον καὶ τὸν λοιπὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν παθόντων ὁμογενῶν ἡ- μῶν ἀρωγὴν. Μὴ ὀλιγώρως ἔχετε ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὁμο- γενεῖς πληθυσμοῖς. Ἡ Μικρὰ Ἀσία εἶναι ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία συνάμα τοῦ ἀποικιακοῦ Ἑλληνικοῦ βέβηματος.

Τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἐπιβάλλεται ἡ πρὸς τὴν ἐρυθραϊαν Χερσονήσον ἀρωγὴ καὶ ἀντίληψις ὅσῳ κατὰ τὴν παρελθούσαν πρὸ διετίας θεομηνίαν ὁ Ἑλληνισ- μὸς ἀποκλειστικῶς σχεδὸν τὴν πολυπαθῆ Χίον συνεδράμαε, ψυχίων τινων δοθέντων σχετικῶς πρὸς τοὺς ἐπίσης δεινῶς δοκιμασθέντας κατοίκους τῆς Ἐρυθραίας. Δὲν εἶχον οἱ ἀτυ- χεῖς συγγενεῖς καὶ συμπολίτας εὐπόρους καὶ μέγα δυναμέ- νους εἰς τὰ μεγάλα Εὐρωπαϊκὰ κέντρα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐν μείρᾳ Καρὸς ἐτέθησαν. Ἄλλ' εἰς τὴν δευτέραν ταύτην συμφορὰν τὴν δεινῶς αὖθις κατενεχθεῖσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς

των πρὸς ὁμογενεῖς κοινότητας φιλόανθρωπος στοργὴ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας θὰ συμβαδίσῃ μετὰ τοῦ πρὸς τὴν φιλο- πατρίαν καὶ τὴν ἀρετὴν καθήκοντος. Ἡ δ' ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἐνέργειαν ἀρχέβουλος εἰσήγησις τῷ Ἐθνικῷ τύπῳ κατ' ἐξοχὴν ἀπόκειται ὥστιν οὐ μόνον καθηκόντως ἢ τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος ἐξαρσις ἐπιβάλλεται ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς Ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ συνοχῆς διδαχὴ.

Τὸν ἀντίκτυπον τοῦ σεισμοῦ ἡσθάνθησαν ὅλη σχεδὸν ἡ Ἰωνία, ἡ Λυδία καὶ αἱ Ἰωνικαὶ νῆσοι, οἱ δὲ Σμυρναῖοι ἔν- τρομοὶ ἐξεληθόντες τῶν οἰκίων καὶ καταστημάτων αὐτῶν τῇ 3 ὥρᾳ καὶ 38' Μ. Μ. τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἡσθάνθη- σαν σεισμὸν παρατεταμένον.

Αἱ δὲ πόλεις καὶ νῆσοι ἐν αἷς ἀνωτέρω ὡς ἐγράψαμεν ὁ σεισμός ἦτο ἰσχυρὸς ἀλλ' ἀνευ ζημιῶν εἰσὶν ἡ Μαγνησία, ἡ Φι- λαδέλφεια, ὁ Κασαμπᾶς, ἡ Μενεμένη, τὸ Παϊντήριον, τὰ Θείρα, τὸ Ὀδεμές, τὸ Αἰδίνιον, ἡ Νέα Ἐφεσος, ἡ πόλις τοῦ Τσεσμέ, ἡ Χίος, ἡ Σάμος καὶ ἡ Μιτυλήνη. Εἰς τὸ ἐγγὺς ἡμῶν χωρίον Βουτζᾶ, κατέπεσεν εἰς τοίχος, οὐδενὸς πα- θόντος εὐτυχῶς. — Μεταξὺ τῶν ἐν Ἀλλατσατοῖς θυμάτων τοῦ σεισμοῦ ἀναφέρονται δύο πλοίαρχοι ὁ ἐκ Πλωμαρίου τῆς Λέσβου Ἐσφτερᾶς μετ' ἀρκετοῦ χρηματικοῦ καὶ ὁ ἐκ Γαλα- ξιδείου Γιαννούλης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΤΟΔΙΚΕΙῳ.

Δευτέρα, 8 Ὀκτωβρίου

Εἶναι ἡ πρώτη τοῦ κακουργοδικείου συνεδρίασις σήμερον. Καὶ ἐν τούτοις οἱ ἔνορκοι ἔρχονται ἀκροβολιστικῶς καὶ βα- ριστισμένοι, ἀφοῦ ἀρκετὴν ὥραν ἐκυνηγήθησαν ἀπὸ τοὺς κλητῆρας.

Ἐπὶ τέλους κατορθοῦται νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀναγκαῖος ἀ- ριθμὸς καὶ προσάγεται ὁ κατηγορούμενος *Ἰωάννης Χρυσου-*

Ἡ μαρκησία καὶ ἡ Κλαίρη ἀντήλλαξαν εὐμενὲς μειδίαμα, καὶ λαμβάνουσα, καθεμία τὸ ἔργον τῆς ἐπερίμεναν τὴν ἐξέ- γερσιν τῆς χαριτωμένης γυναικὸς, ἣτις ἦτο τὸσῳ παιδί.

Ἡ βαρώνη Πρεφὸν, τὸ γένος Σοφία δ' Αἰνκούρτ — εἰρωνία τῶν ὀνομάτων! — Τὸ ὄνομα τῆς σοφίας εἰς μίαν τρελλήν — ἦτο μονογενὴς κόρη μιᾶς ἀδελφῆς τοῦ μαρκησίου Μπω- λιέ. Ἀνετράφη μαζῇ μετὰ τὴν Κλαίρην. Ἀπετέλει εἰς τὸ σχολεῖον καὶ αὐτὴ μέρος τοῦ κόμματος τῶν εὐγενῶν, τοῦ τὸσῳ φοβεροῦ διὰ τὰς μικρὰς πολιτίδας. Καὶ αὐτὴ ὡσαύ- τως εἶχε γνωρίσει τὴν κόρην τοῦ κυρίου Μουλινέ. Καρ- διὰ ἀγγέλου, ἀλλὰ μυαλὸ πουλίου, κατεγίνετο αἰωνίως νὰ ἐπανορθώσῃ διὰ τῆς ἀγαθότητός της τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἐπρο- ξένει διὰ τῆς ἐλαφρότητός της. Καὶ πολὺ εἶχε συντελέσει εἰς τὸ ν' ἀναπτυχθῇ τὸ μῖσος, τὸ ὁποῖον ἔτρεφεν ἡ Ἀθηναῖς ἐναντίον τῆς δεσποινίδος Μπωλιέ. Αὐτὴ ἀπὸ τὴν πρώτῃν ἡ- μέραν εἶχεν ὀνομάσει τὴν δεσποινίδα Μουλινέ, ἢ μικρὰ Κα- κάο. Καὶ ἐπειδὴ ἐπρόκειτο μεταξὺ τῶν δεκατριετῶν τούτων κορασιῶν νὰ συναφθῇ μάχη, ἡ Κλαίρη, ἡ μεγαλειτέρα δυ- νατοτέρα καὶ λογικωτέρα μετὰ ἀλαζωνικὸν ὕφος ἐμπόδισε τὰς ἐχθροπραξίας.

Ἡ Ἀθηναῖς ἡρεθίσθη περισσότερον κατ' ἐκείνης ἣτις ἐμε- σολάθει παρὰ κατ' ἐκείνης ἣτις προσέβαλλε. Ἐπειτα δὲ ἡ δεσποινὴς Μπωλιέ, ἕνεκα τῆς πρωΐμου δυνάμεως τῆς χαρα- κτήρός της, ἐπεδύλατο ἐφ' ὅλων της τῶν συμμαθητριῶν. Ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀριστοκρατίας ἐκείνης,

ἡ ὁποία καθίστα τὸν βίον τὸσῳ σκληρὸν διὰ δεσποινίδα Μουλινέ. Αὐτὴ λοιπὸν ἕνεκα τῆς ὑπεροχῆς της προεκάλεσε τὴν ἔχθραν τοῦ περιφρονουμένου παιδίου.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ποτε ἡ Κλαίρη δὲν εἶχε πειράζει τὴν Ἀθηναίδα, ἀλλ' οἱ χαρακτῆρες τῶν ἦσαν ἀπολύτως ἀν- τίθετοι. Τὸ πᾶν ἐν τῇ ἀριστοκρατίδι ἐκείνῃ προσέβαλλε καὶ ἐλύπει τὴν πολιτίδα αὐτῆν: ἡ κομψότης τοῦ ἀναστήματος τῆς ἢ λευκότης τῶν χειρῶν της, ἡ πολυτελής ἀπλότης τῶν ἐνδυμάτων της μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ταχυδρομικοῦ χαρτιοῦ της, τὸ ὁποῖον ἐκοσμεῖτο μετὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνό- ματός της.

Ἡ Κλαίρη καὶ αἱ φίλαι της ὠμίλουν μετὰ τὸ σὺ μεταξὺ τῶν. Ἐν τῇ μικρογραφίᾳ τοῦ μικροῦ τούτου κόσμου ἐλάμβανον χώραν φοβεράν διενέξεις. Ἡ Σοφία δ' Ἀνκούρτ, ὀργιζο- μένη, δὲν ἤθελε νὰ τῆς ὀμιλῇ μετὰ τὸ σὺ ἢ κόρη τοῦ σοκο- λατιέρη, καὶ αὐτὴ τῆς ὠμίλει πάντοτε πληθυντικῶς. Ἡ Κλαίρη γελῶσα δι' αὐτὰς τὰς διακρίσεις, αἵτινες τῇ ἐφαί- νοντο παιδαριώδεις, ὠμίλει ἐνικῶς πρὸς τὴν Ἀθηναίδα. Καὶ αὐτὴ ἐν τῇ οἰκειότητι ταύτῃ διείδεν ὕβριν. Ἡ ἐχθροπά-θεια τῆς Μουλινέ δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τῆς Κλαίρης. Προσεποινήθη ὅτι δὲν τὴν παρετήρει. Καί, ἀκουσίως της ἴσως, ἡ διὰ τὴν Ἀθηναίδα περιφρόνησίς της πύξησε.

(ἀκολουθεῖ)